

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5 . . .	Fél évre . . . 8 . . .		
Negyed évre . . . 2 . . . 50 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .		
Egy hónap . . . 1 . . .	Egy hónap . . . 1 . . . 70 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábes petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többeszo megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szö 4 fillér.

Ujabb hadügyi kiadások.

Amit 3 év óta politika kulissza titkok gyanánt állandóan suttognak: tüzéségünk sok millióba kerülő átalakítása, úgy látszik, egészen bizonyos. Még csak 150 millió kor. ujabb hadügyi kiadást emlegetnek a puhatólózó félhivatlosok; de nem lehetetlen, hogy ez összeg megkétszereződik, mikorra készen lesz az ezerkétszáz új tábori tarack és a közel háromezer gyorstüzelő ágyu. Az irányadó hadügyi körök ez elhatározása valószínűen már bevégzett tény.

A hadügyi kormányzat ez ujabb követeléssel bizonyára nem áll anélkül a delegáció elé, hogy a külügyminiszter külpolitikai okok segítségével meg ne magyarázza ez ujabb teher és áldozat elviselésének szükségét. Fajdalom, ez a feladat nem lesz oly nehéz. Régi szövetségesünk, Németország gondoskodott arról, hogy könnyű legyen. Bizonyára emlékeznek olvasóink, hogy Bülow német kancellárközelebből minő határozottsággal jelentette ki, hogy a német hadsereg szövetségesek nélkül is elég erős arra, hogy a német érdekeket egymaga is megvédel-

mezze. És ha ez így van, akkor monarchiánk külpolitikailag elszigetelten magára maradt. Egyedül kell érdekeit a Balkánon megvédenie és esetleg Oroszországgal leszámolnia. De hogy tehesse ezt, ha a törvényhozó testületekben nem lesz meg a készség minden áldozat meghozatalára, mely szükségesnek mutatkozik azért, hogy hadserege teljesen harcképessé téve, kötele-ségét a legnehezebb körülmények közt is teljesíthesse. A külpolitika helyzet e fordulata fogja a delegációra azt a nyomást gyakorolni, amely miatt a hadügyi kormányzat ez ujabb követelése elől sem térhet ki.

Joggal felvethető az a kérdés is, hogy az a sok millió, amelyet tüzéségünk reformja cím alatt követelnek, a fentebb jelzett célt fogja-e szolgálni s hogy belőle valami jelentékenyebb haszon származik-e nemzeti termelésünkre? A felelet sem megnyugtató, sem kielégítő nem lehet, mert mind-az áldozat, melyet hadseregünknek ugynevezett technikai felszerelésére fordítunk, nem a magyar gazdasági termelésnek használ, hanem az osztráknak. Magyarország csak a terhet viseli, de semmi előnyben sem része-

sül, ami e teher viselésével jár. Az anyagi áldozat közös Ausztriával, de nem egyuttal a gazd. nyereség is. Ha már ajkainktól az áldozat e keserű pohara csakugyan nem fog elmúlni, akkor a kormányznak, illetve a delegációnak kötelessége lesz módját találnia annak, hogy gazdasági hasznai-ban is részesüljünk. Nyomorúságos gazdasági helyzetünk nem bírja el, hogy annyi sok milliót minden kárpótlás nélkül kiadhassunk.

Oda kell hatni, hogy azokat a technikai munkákat, melyekkel tüzéségünk reformja jár, legalább a kvóta arányában hazai vasműiparvállalataink kapják meg. Hogy a fegyver technika terén ezek a vállalatok minő feladatok külső megoldására képesek, azt láttuk az ezredéves kiállításon is. Ma ez ipari vállalataink súlyos válsággal küzdenek, de megvagyunk győződve, hogy e válság enyhülni fog, mihelyt megkapták az őket megillető részt abból a munkából, amely tüzéségünk átalakításával együtt jár: ha a veszett fejének legalább a nyele a miénk marad.

Milus kapitány.

(Kép a szerb-bolgár háborúból.)

Irtá: **Nusics Gy. Broniszlav.**

Mielőtt átléptük volna a határt, a második ezred harmadik századának (nem tudom melyik szakaszának) irodájába kellett mennem, valami eltévedt holmi ügyében.

Az irodaszolga künn állt a folyosón, ásított és vérszomjasan fogdosta az ablakba ütődő legyeket. Őt is a szolgák összes tulajdonságai ékesítették: nem hallott jól, piszkos és fésületlen volt s nem igen szeretett felelni. A tiszt szolgák tulajdonságaiból nála valami kevés hiányzott; nagyon kevésre becsülte káplári ranomat.

Midőn azt kérdeztem tőle: itt van-e a parancsnok, rám tekintett (mikor beléptem meg sem fordult) és az ablakhoz szorított egy jókora dongót s meglepődötten kacintott, midőn látta a légy kétségbeesett vergődését; miután agyonnyomta, felém fordult, megvakarta füle tövét, újra végig nézett rajtam s újból kezdte a beszédet.

— Hát te . . . kit keresz?

— Itt van a parancsnok?

— Itt!

— Jelents be!

Megmozdult, aztán újra megállt s megint végig nézett rajtam; végre kifogytam türelemből s ráförmedtem:

— Hát ki a parancsnok?

— Milus kapitány! — felelt lustán.

— Milus, — gondoltam magamban, — az én jó ismerősöm, házi barátunk. Kivel nem találkozik az ember ebben a nagy zürzavarban, mely e napokban Piroban uralkodik!

Nagyon jól emlékszem reá, sokat járt hozzánk. Mintha most is együtt látnám az egész társaságot. Majd minden este jöttek össze: az orvos ur, a takarékpénztári irnok ur, a kapitány és még egy ur, kinek azonban olyan furcsa neve volt, hogy nem lehetett megjegyezni s hozzá olyan alakja volt, hogy lehetetlen leírni.

A takarékpénztári irnok ur, száraz, közönséges arcú, rövid haju, kicsiny szemű, hóbortos ember volt. A kik jobban ismerték, azt állították róla, hogy valamikor verseket is írt és hosszú hajzatot viselt, de most már nem ír verseket és nem hord hosszú haját; csak egyszer írt egy községi ünnep alkalmával a községház ablakaira való verset, mely mindig „hej”-re és „haj”-ra végződött s azért még most is tudják a gyermekek. A nők tolakodónak, a férfiak nagyzólnak és erkölcsetlennek tartották, de azért nem volt család, a melyet ne ismert volna s a melyhez el ne járt volna. Némelykor pletykát csinált, de ezek rendszeren úgy végződtek, hogy mindnyájan megszidták, ő pedig mindnyájuk előtt igye-

kezett mentegőzni s tovább is járt hozzájuk. Egyszer azt mesélte, hogy a gyógyszerész az állatorvossal paktál; a polgármesterné besugta a dolgot a vámtiszt neje-nek, a vámtiszt felesége a doktornénak, ez pedig nem hallgathatta el a dolgot, hanem szemére lobbantotta a gyógyszerésznek, Egyszerre csak kiűtött a háboru az asszonyok között: „ez mondta, az mondta”, a végén kistült, hogy az irnok ur csinálta az egész pletykát. Sokáig veszekedett e miatt a patikussal, egy napon csak azzal állított be a patikushoz, hogy csak azért ravaszkodott, hogy a polgármesternét féltékenyvé tegye, a ki szerinte sokat „pislogat” a ló-doktorra! Ennyiben maradt a dolog s ő szépen tovább járt a patikushoz is, meg a polgármesterhez is. Legrosszabb tulajdonsága azonban volt a szórakozottság. Akárhová ment látogatába, vagy kávéházba, soha sem jött ki a saját kalapjával és botjával, ez már aztán fel sem tűnt senkinek, ha valakinek hiányzott a kalapja, első dolga volt a takarékpénztárba rohanni: „Ugyan Sztévo ur, nem vitte el a kalapomat?” — „Lehet, de nem hiszem, különben ott van a fogason!” — „Micsoda, nem hiszi? hisz ez az én kalapom!”

Hej! a kapitány már más ember volt. Olyan ember volt, a kiről azt mondták, hogy jobb a szive, mint az eszé. Kicsiny, kerek arcú, mélabus fülű, kurta bajszu, bo-

Néhány szó az ötös bizottság jelentéséhez.

A tisztelt bizottság munkát teljesített, nem is lehet kívánni, hogy olyan egyének kiknek idejük más téren van elfoglalva mélyebben, vagy egészben hatoljanak annyi éveken keresztül vezetett, s a közgyűlés és a miniszterium által évenként jóváhagyott pénzügyi munkákba.

Az igen tisztelt bizottság leginkább a könyvelés minőségével foglalkozik.

A multakra nézve az a legfőbb kérdés, hogy a pénzügyi naplóval megegyeznek-e a főkönyvek, nincsen-e benne több vagy kevesebb elkönyvelve? az ellen kifogást tenni nem lehet, mert hiszen az elfogadott zárszámadások mind a főkönyvel, mind a házi pénzügyi naplóval egyeznek, tehát annak a főkönyvnek pénzmennyiség tekintetéből jónak, kifogástalannak kell lennie, más kérdés, hogy könnyebb áttekinthetőség szempontjából nem lehetne-e másképpen beosztani, ez a jövőre tartozik, de a legkevésbé sem oka a felmerült pénzzavarnak.

Bar nem okavaz sem, mintha a Tanács, vagy a közgyűlésnek nem lett volna figyelme felhiva a bekövetkező bajra, mert hiszen a zárszámadások elején mit a közgyűlés minden tagja jó előre nyomatásban megkapott, s ezen nyomatott zárszámadást tárgyalták a bizottságok, a Tanács a közgyűlés is, s mondja meg a t. ötös bizottság vajjon kívánta-e valaki annak a figyelmeztetésnek tárgyalását?

Nem oka megkülönböztetés a legelső adóhátralék sem, mert hiszen az előirányzott összeg minden évben befoly, a hátralék ezen csak is azon gyakorolt szokással származik, hogy a folyó évi kivételt a kö-

vetkező év tavaszán köteles a legelőt használó fel fizetni, tehát pénzzavart ez sem okozhat.

De hát mi oka a pénzzavarnak tulajdonképpen? Hát az annak a tisztelt ötös bizottságnak minden tagját nagyra becsülöm, de azért nem hallgathatom el, hogy a baj kufforrását nem elég bátorsággal jelölték meg, pedig az nagyon egyszerű és mindenki tudja.

Nem lehet tagadni, hogy Magyarország minden városa a fővárostól kezdve lefele mind elvaannak adósodva, igyekeztek az ösök által szerzett vagyonon túl adni, ha bár okos gazda vagyonához, jövedelméhez mérten halad előre, részint az elmaradottság, a nagyzás de leginkább a kaszárnya mániá lepte meg mindegyiket, de ehez járult még nagyobb baj a politikai szempontok előterbe tolása, a minék következése lett, oda igyekezni hogy az ellenzék meg csak az orrat se ütthesse olyan ügyekbe sem, melyek egyedül a várost érdeklik, minden építésnél, minden szavazásnál nem a volt a főkérdés, hogy mit kíván a város érdeke, hanem hogy nyúrjuk le az ellenzékét és így kivéve őket minden ellenőrző bizottságból, ennek nagyon természetes következménye: a szabad gazdálkodás, ez alatt azonban nem az elgazdalkodást értem, és e sorok írója ilyenek tudatában kénytelen felvetni azt a kérdést, hogy a közgyűlési tagok nagyobb részének van-e joga pénzügyi tekintetben a multra nézve kritikát gyakorolni, kik az első lépéssel tisztelettel gondosan megjelentek, hogy a politikai part győzelmét biztosítsák, mert máskülönbön hogy lehetett volna ki vinni, hogy Graf Csekonics ő méltósága kedvéért a nagyletai vasutára 80 ezer forintot megszavazzanak, holott ezen vasutnak Debreczenre nézve nincsen semmi haszna, sőt vámbevetete szempontjából csak

kára s ezek miatt hosszú időre elesett attól a reménységtől s régi tervétől, hogy kereskedelme s főiskolája szempontjából a Szilágyságot Debreczennel egyenes összeköttetésbe hozza, vagy Nagyváradot Debreczennel egyenes uton összekösse.

Vagy vajjon megengedhető lett volna-e az, hogy egy 300 ezer forinttal előirányzott honvéd laktanyát közel fél millió forinttal építsünk fel, és pedig olyan laktanyát, melyet felépítése után mint Pompeit a földből kellett kiásni, hogy legalább a kutyák ne menjenek be egyenesen a nyitott ablakon.

Vagy vajjon másképpen kivihető lett volna-e hogy az egész lovas ezredre 700 ezer forinttal előirányzott lovassági laktanya helyett építettünk egy három századra és nem többre szülő lovassági laktanyát közel egy millió költséggel, holott ki volt mutatva, hogy nincs több rá, 610 ezer forintnál, és ehez arányba vannak minden kaszárnya kiadásai, nem is említve, hogy minden évben újabb újabb követelésekkel kell szembenéznünk.

Vagy vajjon ilyen pénzügyi viszonyunk közl megszavaztak volna-e évi 4000 frtot a mi 80 ezer frt tőkének felel meg, a helyi vasutnak azért, hogy a Nag erdei fürdőtől a gazdasági iskoláig vasutat építsen, holott erre a városnak éppen semmi szüksége nincsen.

Vagy vajjon elkövethető lett volna-e másképpen az a szegény folt, mely a város örökös kárára Sesztina ur javára elkövetett, vajjon skadt-e meg a közgyűlési tagok közül csak egy is, ki annyi fáradságot vett volna magának, hogy egy néhányat lépve meggyőződést szerezne, hogy város érdeke ellen minő hibát követett el meg gondolatlan szavazatával és így ment ez évtizeden keresztül, mert nem a város jól

rotvált állu ember volt Ha oldalról nézte az ember, hasonlított az „f” betűhöz, dacára annak, hogy alig volt 45 éves. Olyan régi „kerületi főnök”-i kepe volt. Mas ismertető jelei közé tartozott: nagy potroha, széles orriyukai és csillogó jó kedve. Ha az orvosnak jó kedve volt, mindig őt üdözte élézeivel s ő maga is nevetett rajtuk, alig győzte a potrohát tartani. Gyengébb oldala volt a katonaság, katonai dolgokról sohasem hallottam beszélni. Csak egyszer mesélte, hogy Napoleonnal almodott, a ki a hasára ült és azt mondta neki: „Mikor én még kapitány voltam s a generalissagra gondoltam, nem volt akkora potrohom. Csak türelem, kicsiny has és nagy gyomor képesítik a generalissagra!” Csak ezt mesélte s edösen nevetgelt hozzá, mi meg kontráztunk neki.

Az a jó oldala is volt a kapitány urnak, hogy sohasem olvasott ujságot. Mikor megjelent a „Szerb Ujságban,” kapitányi kinevezése, akkor elolvasta a lapot elejétől végig. Miskor is, ha éppen semmi dolga nem volt, fogott egy ócska ujságot s elolvasta az utolsó betűig. Egyszer azt mondta, hogy „Az asszonyok és a hirlapok közt nincsen különbség, az egyik is, a másik is megcsalja az embert, s mégis szereti, ha vannak!” Pedig sohasem volt nős, sohasem próbált megnősülni. A város összes asszonyt próbálták megházasítani, de sehogy sem bírta magát e lépésre elhatározni, aztán évekig így maradt a dolog.

Egyszer már kész dolognak tekintették nősülését. Lazarevics kereskedő felesége maradt özvegyen, jó barátságban volt az asszonyka a titkárnéval, mindig nála volt, egy este ott volt a kapitány és az asszonyka, — tudja lsten hogyan — sokat settenkedett körülötte.

Masnap a posta előtt találkozott a kapitány a titkárnéval, aztán szóba került az özvegy is s a kapitány egy kissé megtalálta diéserni. — A titkárné készpénznek vette a diésertet, aztán „munkába” vette a kapitányt és bizony segítettek a dologban a szomszédok is és nemsokára készen volt az „ügy”.

Egy este összejöttek mindnyájan: az orvos, a kapitány, a takarékpénztári irnok, sőt az az ur akinek a nevét nem lehet megjegyezni.

Az orvos magas, száraz, nagyszemű, szőke bajszu, tréfas ember volt. Házi orvosunk volt s mindig vacsora után járt el hoz zánk. Ott voltak tehát mindnyájan, az orvos mesélt mindig valamit s szóba került a házasság is — az este sokáig maradtak nálunk — Hát hiszen nem a házasságtól félek én — mondá a kapitány — de tudja lsten milyen ördögöt kapok, aztán később bírósággal, konzisztóriummal legyen dologom?

— Larifári felelé az orvos — ha mindig ezzel kezded, persze, hogy sohasem nősülsz meg!

— Bizony! — mondá a takarékpénztári irnok s szórakozottságában a szivarját dugta almaszelet helyett a szájába.

A doktor titokban nevetett s megkínálta az irnokot borral.

— A mi Anka nagyságát illeti, hát az éppen illik magához, mondá az, a kinek a nevét nem lehet megmutatni.

— Én mondá az irnok — én vállalkozom a vőfényt tisztre. (Borzasztóan tola kodó fráter volt ez a takarékpénztári irnok).

— Könnyű vőfényt szerezni — felelt a kapitány, vonakodva az ajánlatot elfogadni.

De hiába volt minden vonakodása. A titkárné „megcsinálta” a dolgot. Vasárnap délután kellett volna (a kapitánynak, a titkárnénak s az irnoknak is) az özvegyhez menniök, hogy a dologot annak rendje és módja szerint elvégezzék.

Igen ám, de az irnok szombaton délelőtt azt a hirt hozta, hogy Radivojevics bíró válik a nejtől s hogy az ügy már a konzisztórium előtt van. Az asszonyok össze csapták a kezüket. „Hát m r ezek is!?” — pedig de jól éltek egymással! Meghallotta a dolgot a kapitány is; de erre már nem tudott mit mondani, a titkárhoz sietett s mint az eszeveszett kiáltotta:

— Nem lesz belőle semmi, nem akarok megnősülni!

Bizonyította neki a titkár, hogy így meg amugy áll a dolog, de nem segíthetett a dologon, a kapitány hü maradt elhatározásához. És ez idő óta nem merte előtte felhozni senki sem a házassodást.

Azóta úgy hiszem egy évig nem láttam. Tehát nagyon meglepett az a hír, hogy ő a parancsnok, kihez az elveszett holmi ügyében jöttem. Már nem is vártam, hogy a lusta szolga bejelentsen, hanem magam léptem az irodába.

A tábori iroda rendesen alacsony, keserves padtő nélküli, lyukas padlásu szobácska, a melyhez alig fér az ember a folyosón összerakott puskáktól, serpenyőktől, porciós dobozoktól s a szolga ágától, mélyen fekve, nem „hivatalos” időben fogdossa a legyeket. Milus kapitány irodája ilyen volt. Itt egy asztal, a mely inkább hasonlított a mosóteknő állványához, mint asztalhoz, rajta néhány darab papiros, egy pálinkás pohár, mely tintatartó helyett szolgált, néhány hivatalos akta, mely világosan bizo-

felfogott érdeke, hanem a politikai párt győzelme volt az irányadó.

Hisszük -- mert az új főispánnak adott szavában föltétlenül bizunk -- hogy ez a korszak bezáródott s nem fog ismétlődni.

Debreczen városának olyan vagyona van, hogy elég előre látással, kellő bátorsággal, meggondoltsággal, és szigorú takarékossgal meg jóvá lehet tenni a megtörtént hibát; jól mondta az új főispán ur, hogy a közgyűlési terembe politikát ne vigyen be senki és ehhez mi hozzá tesszük: mert ez volt megölője Debreczen város anyagi jólétének.

Farsangi naptár.

Febr. 2. Iparoskör bálja.

Febr. 5. Jóték. nőgyűl. teaestélye.

Febr. 8. A jog. és tisztv. kör bálja a „Biká”-ban.

Febr. 8. A Stern-féle munkások bálja a Margitban.

Febr. 15. Filler egylet tea estélye a Bikában.

NAPI HIREK.

Az ötös bizottság jelentése a jog- és pénzügyi bizottságban.

A jog- és pénzügyi bizottság tegnap délután Vecsey Imre tanácsnok tb. főjegyző elnöklésével ülést tartott.

nyitja, hogy asztalkendő helyett használják, aztán egy darabka papír, pecsétviasz, egy puskába való csavar, egy gyufáskatulya és egy orvoságos üvegbe dugott fagygyertya, amely üvegről meg nem esett le a „háromszor naponként” feliratu cédula,

Az iroda sarkában nagy fehér láda áll, a melyben bizonyára a csapatparancsnok elszerezése: a káplár irnok batyuja, a parancsnok sonkája és nyerge van, a láda fedelén kréta foltok vannak. Vannak rajta kockák is, a melyekben kezdőbetűvel van jelezve a „király” és a „királyné” állása. Ezenkívül saros csizma és cipőkefe díszleg a ládán. A padlót szalma és a pecsenye csontjai, apró papírok s más e társaságba illő dolgok borítják. Az asztal mellett háromlábú székecskén ült a kapitány, semmit sem változott azóta, hogy utoljára láttam. Kevés fáradságába került a felkelés midőn meglátott.

— Hát te itt vagy! mondá nevetve s elkezdett forgatni, hogy minden oldalról lásson, mert tetszeltem neki a katonaruhában.

— Én vagyok, kapitány ur!

— Ül le, ül le kérek ide, ide ni -- s arra a ládára ültetett, a melyben a csapat parancsnokság benne volt. — Aztán mikor irtak hazulról? Mit csinálnak? Ha irsz, rézszemről is üdvözlöd őket.

Ezután közönséges dolgokról beszélünk, azt kérdezte tőlem: nehéz e a munda? Azt is mondta, hogy ő kapja meg a századparancsnokságot. Viszont én azt meséltem neki, hogy tegnapelőtt eszembe jutott „Napoleon” alma s hogy jót nevettem rajta stb. Ennivalóval is megkínált. — Abból az „adminisztráció” ládából előszedett holmi édességet. — Elkezdtem belőle falatozni, ő meg régi szokás szerint fogta az

A gyűlés egyik legfontosabb tárgya volt a házipénztár megvizsgálására küldött ötös bizottság jelentésének tárgyalása. Az ötös bizottság jelentését szombati számunkban egész terjedelmében közöltük. A terjedelmes és nagy gonddal kidolgozott jelentés erős kritikát mond a város eddigelé üzött rendszertelen gazdálkodásáról és elmondja véleményét, mi okozta hát a pénzügyi zavart s mi módon lehetne ezen segíteni. Az ötös bizottság jeletését Varga Károly jegyző olvasta fel. Azután Roncsik Lajos főszámvevő véleményét olvasták fel, ki észrevételeit teszi meg az ötös bizottságnak véleményére s jelentésére. A két jelentés felolvasása után megkezdtek a tárgyalást, melynek folyamán felszóltak Lengyel Imre, Szabó Kálmán, Aczél Géza, Szántó Sámuel, Nagy Lajos, kik elősmeréssel adóztak az ötös bizottságnak farsztó munkájáért s majdnem kivétel nélkül magukévé tették az ötös bizottság jelentését. Végül Vecsey Imre elnök kimondta a határozatot, hogy a jog és pénzügyi bizottság az ötös bizottság buzgó és lelkiismeretes munkájáért köszönetet szavaz, egyben javasolja a közgyűlésnek, hogy bevételek és kiadásokról negyedévi jelentés féltelre köteleztessék a számvevői hivatal, mely jelentés az ügyosztályoknak is adassék ki, a jövőbeni szük-

séglet és fedezet programjának kidolgozásával pedig a városi tanács bizassék meg, oly meghagyással, hogy a felügyelő és szakbizottságok meghallgatásával adjon javaslatot a közgyűlésnek.

A város kölcsöne.

Debreczen város 360,000 koronás függő kölcsönéből ez idő szerint 40,000 korona van letörlesztve. Előre látható volt, hogy a város, a mai pénzügyi viszonyok között a kölcsönt vissza nem fizetheti. A jog- és pénzügyi bizottság tegnap délután tartott ülésében tárgyalta a kölcsön ügyet s azt határozta, hogy a pénzügyintézetekkel való szerződésnek a mostaninál kedvezőbb módon való meújítást fogja javasolni a városi közgyűlésnek.

Debreczen város vagyona.

Tegnap számunkban ismertettük Debreczen város vagyoni viszonyait. Vecsey Imre tanácsnok, tb. főjegyző hosszú lelkiismeretes és fáradságos munka után összeállította Debreczen város vagyoneleltárát, mely szerint a városnak leszámítva a 10,327,501 korona 94 fillér terhet, a tiszta vagyona 41,663,751 korona 30 fillér. A jog- és pénzügyi bizottság tegnap d. u. tartott ülésén vette tárgyalás alá a város vagyoneleltárát, melyre nézve a bizottság azt határozta, hogy elbírálás végett kiadja a szakbizottságnak. — Vecsey Imre a városi vagyoneleltár kezelésére szabályrendeletet is dolgozott ki, melyet tegnap mutatott be a jogügyi bizottságnak. A bizottság örömmel vette tudomásul a szabályrendeletet s felbivja a tanács, illetőleg a közgyűlés figyelmét, mivel ilyen szabályrendeletre szükség van, alkossa meg a szabályrendeletet.

A lovassági laktanya építési költségei.

Debreczen városa szörnyű módon van a laktanyákkal. Nyakra-főre építik, az előirányzott összegeken jóval túl költsékeznek a laktanyákra s mindezek daczára ott tart a város, hogy vagy nem felel meg a célszerűségnek a laktanya s a katonaság újabb követelésekkel lép elő, vagy pedig — tülhágja a városi tanács a költségvetést — adósságra építi a laktanyákat. Így van most a honvédszár laktanya. Drága költséggel felépítették, nem volt jó, pár év múlva újra építkezni kellett s a vége, az építők kerik a várostól pénzüket. — A jog- és p. ü. bizottság tegnap foglalkozott ezzel a kérdéssel 70,572 korona maradt fenn az építési költségekből, melyet az építők 2600 korona kamattal kérnek a várostól. A főszámvevő azt a javasolja, hogy az építőknek ne fizesse meg a kért kamatot, a 70,572 korona tőke követelést pedig a magfak haszonbérletéből utalja ki. A jog- és p. ü. bizottság nem bocsátkozott a kaszárnya költségeinek leszámolásába, mivel ez a kérdés a tanács előtt még nem fordult meg.

óska ujságot s elejétől végig olvasta, egy hirdetésnél megakadt újra elolvasta, rá tekintett s ujjával bökdöste a hirdetést. — Arezám akkor láttam először azt a meghatározhatatlan kifejezést.

Még egyszer olvasta a hirdetést aztán nekem adta.

— Olvasd el; úgy e gyönyörűen van megírva?

Halotti jelentés volt még a régi „Istak” „Kelet”-ből, melyben az özvegy siratja férjét egy a török-szerb háboruban elesett hadnagyot, nem láttam be, hogy tudja Isten milyen szép, de csupa udvariasságból ráfogtam én is, hogy szép. Megvakarta félig kopasz fejét s intett a kezével.

— Látod, azt sajnálom, hogy engem, nem sirat meg senki ha elesem.

— Aztán — kezdtem én s meg akartam mondani, hogy miért nem nősült meg, ha már keszen volt minden? — de abban a pillanat an felugrott a székről, magasabbrá huzta a nadrágját, begomboilta a zubony alsó gonbját s szinte parancsoló hangon mondta:

Ülj le, irj az orvosnak: Végezze el a dolgot, mert meg akarok nősülni, miheiyt innen visszaterünk. Kérje meg számomra... persze hogy őt... azt e kis özvegyet... mit? jó asszonyka az! csak kérje meg! Irj neki, majd én is irok!

E közben bejött a szolgál s egy papírost adott neki. Megnézte és eltette, aztán megparancsolja a szolgának, hogy szedje össze a czókmókot, tegye abba a nagy ládába s legyen minden pillanatban az indulásra elkészülve.

— Caribródban irtam az orvosnak, nem tudom a kapitány irt e neki!

November hatodikán láttam utoljára, de hordágyon — halva.

A szerkesztőségéből.

Ifjabb Möricz Pál, lapunk felelős szerkesztője a szerkesztésben akadályozva lévén, Löw József s. szerkesztő helyettesíti.

A közgyűlés előkészítése.

A városi tanács holnap szerda délelőtt Puky Gyula elnöklésével teljes tanácsulást tart, melyen a január 30-iki közgyűlés tárgyaiból előnem készített ügyekkel foglalkoznak.

A bizottsági tagok számának szaporítása.

A jog- és pénzügyi-bizottság tegnap d. u. tartott ülésén foglalkozott Kovács József ama indítványáról, mely arról szól, hogy a bizottsági tagok létszámát a város lakosságához arányosan emeljék fel. A bizottság az indítvány negyfontosságú hordróját tekintve, javasolja a közgyűlésnek az indítvány elfogadását.

A munkás betegsegélyző pénztár tagjai Kövesdy sirjánál.

A debreczeni munkás betegsegélyző pénztár mintegy 150 tagja díszes és a maga nemében imponáns felvonulást rendezett az elhalt jöltevé, Kövesdy János sirjánál. A főterem gyülekeztek egybe a tagok delután két órákor és a Kossuth utcai temetőbe vonultak Vetéssy Mihály egyesületi titkár vezetése mellett. A sirnál már mintegy ezer főre szaporodott a résztvevők száma és az egylet tagjait az örökhatározó végrendeletnek jogi képviselője, Szilágyi Karoly fogadta, nemes hangú szép beszéddel. Majd Vetéssy Mihály mondott messze hallható érezes hangon egy gyönyörű rövid beszédet a sirnál. A nagyhatású beszéd után Szilágyi Karoly ügyvéd köszöntötte meg az egylet tagjait az elhunyt jöltevé sirjához. A nagy számú közönség, meghatottan, a szívekben halaérzettel távozott a temetőből.

Két mázsa liszt a szegényeknek.

Kövesdy Domokos a macsi uradalom igazgatója az uradalom nevében 4 zsák, összesen 201 kiló lisztet küldött szerkesztőségünkbe, hogy juttassuk azt az ingyenkenyer osztó bizottsághoz. Midőn a nemes adományért a szegények nevében ezuton köszönetet mondunk, jelezzük, hogy az értékes küldeményt rendeltetési helyére juttattuk.

Halálos verekedés a dohány-beváltó hivatalnál.

Tegnap lapunkban röviden már hírt adtunk arról a véres verekedésről, mely déli 12 órákor történt a dohány beváltó hivatalnál s amelynek egy halálos s három súlyos sebesültje maradt a helyszínen. A verekedés helybeli napszamosok és sámsoni dohányosok között keletkezett. A verekedésre az adott okot, hogy a dohánybevéltés körül munka nélkül álldogáló napszamosok közül többen megkísérelték, hogy a kapunk kívül álló szekerekről dohányt lopjanak, a sámsoni dohányosok éltek a gyanuporral, szekereik köré csoportosultak védelmezni a dohányt. A verekedést egy Szilágyi János nevű napszamos kezdte azzal,

hogy Nagy Mihály dohányost, mert nem akart neki dohányt adni, kétszer arcul ütötte. Erre a támadásra általánossá vált a verekedés. Dózsa Péter egy akácfauszággal osztogatta jobbra-bajra súlyos csapásait míg Andirkó András a szekérről előkerített furkós bottal sietett társai segítségére. Később előkerültek a kések, a dohányosokat levő asszonyok sikoltozással futottak a közeli Pavillonlaktanyába segítségért, honnan kivonult a kapuőrsegély szorongatottak segítségére. A katonaság jöttére a verekedők széjjel futottak s nagy részük elmenekült s csak néhányat sikerült közülök a temető alatt elfogni. A sebesülteket levitték a Pavillonlaktanyába, hol dr. Szentpály Béni kerületi orvos kötözte be sebeiket. Legsúlyosabban Givak Mihály sebesült meg, ki nyakán és jobb vállán kapott mely szurású sebet, kit haldokolva szállították a közpórházba. — Sós Imre a fején kapott több, késtől és tompa eszköztől származó sebet. Nagy Mihály már egész könnyebb természetű zúdási sebek árán menekült. Az elfogottakért nem sokára érte jöttek a lovas rendőrök, kik a központra kísérték az egész csapatot.

A gázgyári igazgató nyilatkozata.

Minden kommentár nélkül adjuk a gázgyári igazgatónak lapunkhoz küldött alábbi nyilatkozatát:

Egyik helybeli lap folyó hó 24-iki számában panasz jelent meg a gázvilágításra névtelenül „több főtéri lakos” aláírással, a melyre tavolietem miatt csak most felelhetek.

A város légszeszgyárában termelt légszesz kifogástalan és kitűnő minőségű, mint azt az ellenőrző vizsgálatok allandóan bizonyítják; a nyomás a város minden részében nagyobb az előírttnál, szóval minden tekintetben megfelelő és mindenestire van olyan, mint a társulat idejében volt, nem is lévén ezéjla a városnak, hogy a fogyasztókat ilyen formán megroviditse.

Ha tehát valahol a világítás nem elég jó, annak mindig csak helyi oka lehet. A lámpája vagy a vezetéke vízzel vagy porral eltömődött, vagy az Auer háló fénye a hosszú hasznalat folytán meggyengült és tapasztalhatta mindenki, hogy mindig azonnal intézkedünk szerelő küldése által a baj elhárítása iránt, mihelyet bármely uton tudomásunkra jutott.

Nekem természetesen nem lehet semmi kifogásom az ellen sem, ha a t. légszesz-fogyasztók az ilyen kisebb dolgot a is mindenkor a lapok útján hozzák tudomásomra, bár azt hiszem kényelmesebb és gyorsabb, ha egyszerűen megüzenik vagy megtelefonozzák a gyárba, vagy a keresk. akadémia alatt levő üzleti helyiségbe.

De mindenestire kérem, hogy a panaszos a nevét is írja alá, mert másképp nem tudjuk kihez menjenek a munkások. A múlt év nyarán már jelent volt meg egy hasonló névtelen közlemény, amikor szintén semmi utánjárásra sem tudhattam meg, hogy kinél volt a hiányosság, úgyhogy kénytelen vagyok kijelenteni, hogy mindenkor a legnagyobb gonddal igyekezem ugyan a t. közönség kívánságának eleget tenni, de ezenfelül névtelen felszólalásokat nem fogok figyelembe venni.

Debreczeni Jenő,
légszeszgyár igazgató.

Felülfizetések.

A főgymn. önk. körnek 1902 január 26-án a Zagonban felállítandó Mikes-szobor és a főgymn. zenekör javára rendezett ünnep-

lyén: Gróf Dégen'eld József 5 koronát, Dobieczy Sándor, Pusztay Sándor, Sinka Sándorné, dr. Szeremley Béla, Teleky Béla, Aczél Géza, Tóth István 2—2 koronát; Karay Sándorné, Nagy Elek, Boczán Elemér, Nagy Elek, Görömbey Peter, Révész Lajos. S. Szabó József, Podolszky Béla, Tóth Mihály, dr. Nagy Srndor, gróf Dégenfeld Miksa, gróf Dégenfeld Pál, dr. Nagel Ottóné, Márk Endre, Bosznay István 1—1 koronát. Fogadják hazafias bőkezűségükért a főgym. önképző kör hálás köszönetét.

Debreczen és a Hortobágy képekben.

Uj képes levelezőlapok jelentek meg a helybeli könyvkereskedésekben Kiss Ferencz helybeli ügyes festő és fényképész felvételei után. Ezt azért tartjuk szükségesnek megemlíteni, mert Kiss Ferencz valóban díszes érdemel azon igyekezetéért hogy a sok izléstelen és túlzásoktól elhalmozott képes levelezőlap áramlatot a magyar népeletről meríti jelenetekkel s főleg Debreczen és a Hortobágyot s a magyar népeleletet igyekszik kitűnően sikerült felvételei után készült képes levelezőlapokon megismertetni. Ajánljuk ezen sikerült képes levelezőlapokat a közönség figyelmébe.

A M. á. v. altiszti kör bálja.

A debreczeni m. á. v. altiszti kör — mint értesülünk — az újonnan épült vasúti állomás termeiben február hó 6-án zarkörű táncvigalmat rendez. A rendezőség már szetküldte a meghívókat és előreláthatólag sikerült malatságban lesz része a közönségnek. A bál iránt, mely a jelzett napon este 8 órákor kezdődik, városszerte nagy az érdeklődés.

Debreczeniek sikere a betegsegélyző pénztárak kongresszusán.

A hazai kerületi betegsegélyző pénztárak országos kongresszusa tegnap vette kezdetét Budapesten az országos iparegyesület helyiségében. A kongresszust mint elnök Matlekovics Sándor valóságos belső titkos tanácsos nyitotta meg s a kongresszus további folyamán Berger Jenő, a debreczeni kerületi betegsegélyző pénztár elnökgazdátója elnököl s vezette a tárgyalásokat. A kongresszus a kerületi betegsegélyző pénztárak viszonyait foglalkozott s elhatározta, hogy sérelmeiket, ugyszintén óhajait is memorandum alakjában terjeszti a kereskedelemügyi miniszter elé. A kongresszuson sikerült beszédet tartottak dr. Gáspár Géza, a debreczeni kerületi betegsegélyző pénztár ügyvezető orvosa és Engi Sándor, a debreczeni István-gözmalom munkása. Engi Sándor talpra esett beszéde különösen nagy tetszést aratott s a derék munkás nemcsak éljont, de zajos tapsokat is aratott vele.

Veszedelemes helyzetből.

szabadította ki tegnap délután a Hatvan-utca végén álló rendőr-poszt Szigeti József kereskedő segédet. Szigeti ugyanis Benke Jánosné viendég utcazi lakos hatalmas kutyája megtámadta és ruháját a rémültében még vénekezni sem tudó emberrel rongyokban tépte le. Segélykiáltásaira sietett oda a rendőr és kardjával elűzte a dühöngő ebet. Szigeti József a kutya tulajdonosa ellen feljelentést tett a rendőrség bünyügyi osztályánál.

A csár fia sikkasztó.

Eddig is szokásban volt a gonosztevők nemzetközi köztársaságában, hogy a ki leg-

ezimmet tisztelték meg: a betörök királya, a zsebmetszők királya, a sikkasztók királya; de azért mégsem igen történt, hogy valószínű királyi vér lett volna, a ki nagyarányú cselekedettel erre a címre érdemet szerzett közöttük. Most megtörtént ez is: II. Sándor fia, aki a császár második, morganatikus házasságából született, sikkasztó lett s a rekord, a mit a sikkasztásban elért, szintén nem megvetendő, mert tízmillió korona veszett el kezén. A sikkasztásról ezt jelenti pétervári tudósítónk:

Az odesszai tengerészeti hatóság egyik admirálisának, Augusztinszki Dolgorukki hercegnek a hivatalos pénztárában egy váratlan vizsgálat alkalmával tízmillió korona hiányt konstatait a bizottság. Kérdőre vonták a herceget, a ki bámulatos hidegvérrel azt válaszolta, hogy azt az összeget, a mi a hivatalos pénztárból hiányzik — elvesztette. Hogy hogyan vagy mint vesztette el a rengeteg pénzt, arról a herceg nem akar nyilatkozni. A vizsgálatot tovább folytatták s a tengernagyot esküdtszék elé állították. Mivel azonban a herceg néhai II. Sándor ezárnak morganatikus házasságából való fia: az esküdtszék minden egyes tagja — legalább hivatalosan — elhitte neki, hogy a tízmillió koronát csakugyan elvesztette, bár ily nagy összeget még orosz hercegek sem igen szoktak a mellényzsebükben hordani. Egyházugilag fölmentették Augusztinszki Dolgorukki herceget. II. Miklós császár azonban nem bizik annyira a herceg becsületességében, mint az esküdtszék, s egyszer s mindenkorra száműzte őt az orosz birodalom területéről.

Tragikus végezetű tréfa.

Kapuson, mint onnan írják, kettős halállal végződött egy gonosz tréfa, a melyet ittas emberek eszeltek ki. Özvögy Börceze Lukácsnének egyetlen fia volt, a ki tartotta edes anyját és jószág dolgában párját ritkította Nem ivott, nem dorbézolt, hanem minden keresményét anyjának jutatta. Pénteken este fele Börceze több odaváló emberrel munkából tért hazafelé. Utközben a munkáscapat betért a koresmába pálinkára. Magukkal hívták Börcezet is azzal az ígérettel, hogy rögtön mennek haza, várja meg őket, Börceze nem akart a társaitól elválni, bement ő is a koresmába, a hol az egyik üveg pálinka a másikat érte s addig ki-nálták a fiatal legényt, míg ő is ivott. — A fiatal legényt teljesen leiatatták s ilyen állapotban az asztal mellett lecsúszott a földre. Ekkor már este 10 órára járt az idő s a koresmáros felszólította a vendégeit, hogy távozzanak és vigyék magukkal a részegen fekvő Börcezet is. Nagynehezen kivezették a legényt az utcára, de ott ismét elesett. Nem akarták az utcán hagyni a legényt egy tragacsot kértek a koresmárostól, arra ráfektették s úgy vitték hazafelé. Utközben valakinek eszébe jutott, hogy megtréfálják az öreg Börcezenét, s mondják hogy a fia meghalt. Tetszett a törv a részeg kompaniának, és mikor hazaértek Börcezéekhez, azzal zörgötték fel az öreg asszonyt, hogy nyissa ki az ajtót, a fia meghalt. Az öreg asszony lámpával kiment az udvarra, s a mint lámpafény mellett meglátta a fia sápadt arcát, egy jajkiáltással összeesett és meghalt, szívvelhűdés ölte meg. Másnap reggel, a midőn a legény kijózanodott és megtudta mi történt, annyira szívére vette a dolgot, hogy a padlón felakasztotta magát. A két halottat egyszerre fogják eltemetni. A szerencsétlenség okozói ellen megindították a vizsgálatot.

Eltemetett sírások.

Nagyvárad levelezőnk nagy szerencsétlenséget jelent nekünk melynek két sírásos lett az áldozata, a kik valószínű maguk sírját ásták meg. A hunyadmegyei Kissebesen történt, hogy az ottani kőbányarészvénytársaság főmérnökének, Pearson Edének felesége meghalt. Főnn a hegyoldalon levő temetőben ásta a halottnak a sírt két sírásos. Munka közben rájuk omlott a föld és mind a kettőt maga alá temette. Így aztán egy temetéstől három lett: a főmérnök feleségével egyszerre a két szegény embert is nagy résztvevő mellett temették el.

Egy orvos merénylete.

Hihetetlenül brutális merénylet történt tegnap a budafoki villamos vasut „Albertfalva kitérő” megálló helyen. Egy segé orvos helyettes durván megtámadott egy polgár nőt és a mikor ez visszautasította a támadást, kardot rántott és a vedtelen nőt több sebet vágott. A kelenföldi ut mellett, Albertfalva közelében a csurgói-ut 11. számú házában lakik körülbelül het év óta Herceg Mihály tőzszeszolga a feleségével és gyermekeivel. Egyszerű, békés emberek, akiknek senkivel sem volt bajok mindaddig, míg két évvel ezelőtt a szomszédságukba, csurgói u. 5. szám alá nem költözött Derencsény Dániel postai hivatalnok a fiával, dr. Derencsény Rezsővel. A környéken ugyanis csupa egyszerű, szegény ember lakik, a kik között Derencsények az ugynevezett arisztokráciát képviseltek, és meg is követelték a szomszédságuktól, hogy megsüvegezzék őket és nagyságos urazzak. Herceg Mihály azonban erre sohasem mutatott hajlandóságot és innen eredt azután a gyűlölködés, a mely ma a felháborító esetben nyert kifejezést.

Derencsények, az apa és fia, ugyanis mindhárom megakarta magát bosszulni, a „paraszt” Hercegen és egy ízben, a múlt év október havában kutyájukat ráuszítottak Hercegre és végül csúnyán el is páholltak. Herceg a támadás miatt panaszt emelt Derencsények ellen a pestvidéki járásbíró ságnál, a mely el is ítélte őket. Ez csak olaj volt a tüzre. Derencsények gyűlölete még nagyobb lett, de tettelegességükkel felhgyttak. Egészen a mai napig békesség is volt a csurgói-uton. Ma reggel felnyoloz óra tájban Hercegné a fővárosból jött hazafelé és az albertfalvi kitérőnél leszállott, a hol nyoloz esztendő leánykaja, Teréz várakozott a főváros fele menő villamosra, hogy azon az iskolába menjen. A kis Teréz addig beszélgetni akart, míg a főváros fele menő villamos megérkezik. — Alig beszélgetett azonban vele néhány pillanatig, a mikor mööttük termelt dr. Derencsény Rezső, a ki október óta mint segé orvos-helyettes tesz eleget katonai kötelezettségének és a mit sem sejtő asszonyt le nem írható gyalázó és női becsületében mélyen sértő kifejezessel illette. Az asszonyból erre kitérő női becsületet sértő kifejezés miatt a méltatlankodás és ugyanazt a kifejezést visszavágta. A segé orvos helyettes erre szó nélkül kardot rántott, és egymás után négy ször-ötször a vedtelen asszonyra sujtott, a ki ijedt sikoltozással menekült a vérengző katonarvos elől. A villamosról leugró emberek léptek ekkor közbe és akadályozták meg a többi vérengzést. A katonarvos ekkor sietve távozott, az emberek pedig az elalélt vérző asszonyt bevitték a közelben levő lakására, a hol az előhívott orvos sebet bekötözte. Az asszony férje az esetet bejelentette az I. ker. kapitányságnak, a mely a nyomozást folyamatba tette s a helyszínére kiküldött egy tisztviselőt egy polgári rendőrral, hogy az ágyban

fekvő asszonyt kiballgassa. A vizsgálat befejezése után az iratokat törvényes elbírálás végett átteszik a katonai büntető hatóságához.

Letartóztatások Belgrádban.

Karagyorgyevicsék fészkelődésének már érzik a hatása Belgrádban. Több hivatalnoknál, a kiket azzal gyanúsítanak, hogy a királyi pár ellen röpiratokat terjesztenek, házkutatást tartottak. Kumanudi András állami levéltári tisztviselőt, a ki görög alattvaló és a ki dr. Milicsevics londoni szerb követnek és volt miniszterelnöknek sógora, kiutasították az országból, mert lakásán egy csomó ilyen röpiratot találtak. Czarikow orosz követ panaszt emelt Sándor királynál, amiért a „Belogradske Novine” és a „Male Novine” udvari ujság hírében álló lapok egy idő óta hevesen támadják Oroszországot. — Sándor király ebben az ügyben a két lap szerkesztőjét, Tonorovics Perát és Gyursics Sandort magánkihallgatáson fogadta. Ugy hírlék, hogy ebben az ügyben a szkupstinában interpellálni fognak.

Távirat.

A képviselőház ülése.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, január 28.

A Házban Neményi képviselő mint előadó ismerteti a költségelirányzatot, a mely után Kossuth Ferencz nagyszabású beszédben bírálja a költségvetést, szomorúan tapasztaljuk — úgy mond — hogy a költségvetés évről-évre emelkedik, ma 29 millióval több mint tavaly volt, pedig a nép folyton szegényedik.

Azután a közjogi elvekről beszélt. A 67-es alapot soha sem fogják elismerni a függetlenségiék, kérdi, hol van az önálló magyar hadsereg, amely címen pedig Magyarország oly sokat adózik, bizonyítja, hogy a 67-es alap ingadozik és hova-tovább tarthatatlan lesz.

A világtörténelem számtalan példával bizonyítja, hogy csakis független nemzet állhat fenn. (Hosszas éljenzés.)

Nem fogadható el a miniszterelnök azon kijelentése, hogy a lefolyt ugynevezett tiszta választásoknál az ország többsége dezavualta volna a függetlenségiéket, mert míg az általános szavazás behozva nem lesz, az ország többsége ismeretlen.

Nem lehet a nemzettel elhitetni, hogy a függetlenség békésen ki nem vivható, a nemzet erősen bizik a hajnal felvirradásában.

Határozati javaslatot nyújt be:

Mivel a kormány egységes nemzeti törekvéseinket egyetlen lépéssel sem viszi előre, gazdasági függetlenségünket nem akarja, vagy nem tudja kivívni, inkább az osztrák érdekeket szolgálja, ő és pártja nem fogadja el a költségvetést. (Taps és hosszas éljenzés.)

Utána még Buzáth néppárti képviselő beszélt a javaslat ellen.

SZÍNHÁZ.

Másor.

Szerdán, bérlet „B” — Gasparone. Nagy operette 3 felvonásban.

Csütörtökön, bérlet „C” — újdonságul először: A nevezetes kastély. Vigjáték 3 felvonásban

Pénteken, bérlet „A” másodsor: A nevezetes király.

Szombaton, bérlet „B” A páholy. Bohózat 3 felvonásban.

Vasárnap, két előadás, délután 3 órakor felhelyárral Szép Heléna. Operette 3 felvonásban; este bérletszűnetben: Az ig mándi kis pap. Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

A januári közgyűlés tárgysorozata.

Debreczen törvényhatósági bizottsága a hó 30-án tartja az évben első közgyűlését. Még nem volt a városi közgyűlésnek olyan sok tárgya s oly fontos ügyek sem kerültek a közgyűlés elé mint ezuttal. A közgyűlés valószínűleg 2-4 napot is igénybe fog venni, tekintve azt, hogy olyan fontos tárgyak vannak, melyeknél hosszabb vita is lesz.

A hosszú tárgysorozat különben a következő:

1. Polgármesteri jelentés az 1901. évi november és december hónapokról, 2. A m. kir. belügyminiszter ur leirata, a házipénztárnak 1902-ik évre megállapított költség előirány aára vonatkozólag — s ezzel kapcsolatban tanácsi előterjesztés az előalított hiánylatok községi pótdómeles útján fedezése iránt, 3. A m. kir. belügyminiszter ur leirata a gyámpénztári tartalek alap feleslege ügyében, 4. M. kir. belügyminiszter ur leirata a nagyerdei fürdőtelep bérbeadásának jóváhagyására tárgyában s tanácsi előterjesztés dr. Burger Peter egyik bérletárs kilepési nyilatkozatát illetőleg, 5. Arad sz. kir. város közönségének a borfogyasztási adó eltörlése, vagy a minimumra leszállítása vegett az országgyűlés képviselőházához intézett s ide támogatás vegett megküldött felrta; tanácsi javaslattal, 6. Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegye a hadsereg kötelekében sorhadi szolgálataik 3-ik évét tőlő katonáknak a mezői munka idejére szabadságoltatása iránt az országgyűlés képviselőházához intézett feliratát partolás vegett megküldi, 7. A c. és kir. egyéves önkéntesi iskola városunkban létesítésének az 1902-1903 dik tanévre biztosítása tárgyában tanácsi jelentés, 8. Abraham László tiszti főügyész jelentése a város jogügyeinek állásáról az 1901-ik év II-ik feléről, 9. Beszler Károly tanácsnok, mint árvaszéki elnöknek jelentése az 1901-ik év II-ik feléről, a városi árvaügyek tárgyában, 10. Az igazoló választmány jelentése az 1901 decz. 18-án vegebe ment városi törvényhatósági bizottsági tag választás tárgyában, 11. A Barcsay fele haz. onodói földjének elidegenítése felett névszerinti szavazás megajtése másod ízben, 12. Az Oláh ház onodói földjének elidegenítése felett első ízben megajtendő névszerinti szavazás, 13. Az apafi-utcai 145. sz. a. telek elidegenítése felett első ízben megajtendő névszerinti szavazás, 14. Tanácsi előterjesztés a gróf Degenfeld-

téri óvoda onodói földjének nyilvános árverésen leendő eladása iránt, 15. A számonkéréshez két bizottsági tagnak az 1902 évre választása, 16. A nyugdíjellenőrző bizottságba beválasztott három tisztviselő tag nevének bejelentése s ezen ellenőrző bizottságba öt törvényhatósági biz. tagnak az 1902-ik évre megválasztása. (Szervezeti szabályzat 205 §) 17. A jog és pénzügyi bizottságban elhalalozás folytán megüresedett két tagsági helynek az 1902-ik évre választás útján betöltése. (Szervezeti szabályzat 197. §) 18. A gazdasági bizottságban megüresedett két tagsági helynek az 1902-ik évről évre választás útján betöltése (Szervezeti szabályzat 201 §) 20. Az építési bizottságba az 1902-ik évre egy tag helyének választás, egy tag helyének pedig főispáni kinevezés útján betöltése. (Szervezeti szabályzat 203 §) 21. Az állandó színházi tűzvizsgáló bizottságba egy tagnak az 1902-ik évre választás útján betöltése. (Szervezeti szabályzat 209 §) 22. A szegényügyi bizottság megalakítása. (Szervezeti szabályzat 203. 204. §) 23. A számvétség és házipénztár működésére felügyelő bizottságba az 1902-ik évre 3 közgyűlési tagnak választása. (Szervezeti szabályzat 210-116. §§) Ide vonatkozólag javaslat egy negyedik taggal kiegészítése s a szervezeti szabályzatnak ily irányban módosítása iránt, 24. Az állandó bírói választmányba elhalalozás folytán megüresedett egy tagsági helynek 3 évre választás útján betöltése. (Szervezeti szabályzat 221. §) 25. Iparos tanoncziskolai felügyelőbizottság kiegészítése. (Szervezeti szabályzat, 228 §) 26. Állandó statisztikai-bizottság kiegészítése. Szervezeti szabályzat 225 §) 27. A loavató bizottságnak a folyó 1902 évre megalakítása, 28. Dr. Fejér Ferencz bizottsági tag indítványa a bizottsági közgyűlések havonként s a délutáni időszakban tartása tárgyában tanácsi javaslattal, 29. Kovács József bizottsági tag és társainak indítványa a bizottsági tagok létszámának törvényszerű megállapítása iránt tanácsi javaslattal, 30. Tanácsi előterjesztés a városi pénzek az értékek szállítása körül követendő alóvigyázati rendszabályok és e czéüből ellenőrző bizottsági tagok kiküldése tárgyában, 31. Nehai Fumagalli Károly által a debreczeni önkéntes tűzoltó-egylet részére tett hagyomány elfogadására vonatkozó alapító oklevelet a városi tanács bemutatja, 32. Tanács előterjesztése Steinert Jakab városi belső állatorvos hivatalának beszüntetése tárgyában, 33. A város új vagonletartárának bemutatása, tanácsi javaslattal, 34. Tanácsi előterjesztés a városi nagykölcson elszámolása tárgyában, 35. A házipénztár számadásainak megvizsgálására kiküldött ötös-bizottság jelentése eljárása eredményéről, 36. Juhász Ignacz és társai bizottsági tagok felebbezése azon tanácsi határozat ellen, melylyel a gati magtak Neuschloss és Bergar czégeknek eladatni czeloztatnak, 37. Tanácsi előterjesztés a közös lovassági lakatya építési költségéből még fizetetlen 70,572 korona 42 fillérnek honnan és mihodón leendő fedezése tárgyában, 38. Tóth József debreczeni lakos felebbezése polgárosítási díjtöbblet visszatérítése iránti kérvényére hozott tanácsi határozat ellen, 39. Grausz Mór felebbezése a Simonffy utcai piac rendezése ügyében 15221/1901. szám alatt hozott tanácsi végzés ellen, 40. Tóbingier József és társai felebbezése a mezőrendőri díjaknak behajtása tárgyában 2753/1901. és 11.279/1901. szám alatt hozott tanácsi határozatok ellen, 41. Török Gábor erdőmester jelentése az erdősegi legeltetés és kaszáltság tárgyában hozott 4541/1901. és 6222/1901. számú tanácsi határozatok el- a dedreczeni gazdasági egyesület által beadott felebbezésre, 42. Tanácsi előter-

jesztés az „Arany Bika” szálló, a nagyerdei vígadó és Levelesszin együttes bérbeadására, 43. Zádor Lajos és társainak kérvénye a városház alatti bolthelyiségek bérletének árverés mellözésével meghosszabbítás iránt, 44. Tanácsi előterjesztés az 1890-1891. évekről behajthatatlan rendőrfelügyeleti díjak törlése iránt, 45. Ungváry György polgárosítás iránti kérvénye, 46. Hübner János Frigyes debreczeni lakos kérvénye a város községi kötelekbe felvételének kiállításba helyezése tárgyában, tanácsi javaslattal, 47. A mártónfalvai ev. ref. egyháznak kérvénye építési anyagok megadása iránt, 48. A debreczeni gör. kath. egyháznak iskolai czélokra építési anyagok iránti kérvénye, 49. A Zenede 4000 korona segély iránti kérvénye, 50. A debreczeni ipartestület kérvénye a folyó 1902. évben a városi nyomdában 150 korona erejéig ingyen nyomtatás iránt, 51. Szücs Balint kegydíj iránti kérvénye, 52. Tanácsi előterjesztés Muraközi Gábor nyugalmazott lovasrendőr felebbezése tárgyában, 53. Özv. Mester Gáborné, nyugalmazott városi hajdu özvegyének, özvegyi segélyezés iránti kérvénye, 54. Özv. Alföldi Andrásné, városi hajdu özvegyének, özvegyi segélyezés iránti kérvénye, 55. Domján Józsefné, Szabó Borbála, Ghraskó Mária, Buzgó Ferenczné, bábaoklevelének kihirdetése. Debreczen, 1902. január 27. Simonffy Imre, kir. tan. polgármester.

Piaczi berendezésünk és a husárucarnokok.

(Levél a közönség köréből.)

Az oly sokat emlegetett husárucarnokok ügye, illetve az azok felett elhangzott panaszok engem arra készítettek, hogy szerény nézetem és egyszerűen a piaci elrendezésünkre vonatkozó külföldön tapasztalt megfigyeléseim elmondjam. A tisztelt városi tanács tagjai pénteken testületleg tekiutették meg a husárucarnokokot és azaz a meggyőződésesül tettek hivatalukba, hogy itt csakugyan hiba van! A legnagyobb szemrehányás a mérnöki hivatalt illeti, annak kell most mindent elkövetni, hogy valami módon a helyzet megváltozzon. Pedig szerintem nem a mérnökség a hibás, hanem a városi tanács és városunk azon in téző férfai, a kik a város minden ügyében az ő competens véleményüket elmondják és borura derü megszavaznak mindent; de hogy az a város és a közönség illetve az adózó polgárok követelményeinek megfelelő elzetesen nem kerül komoly megfontolásra. Bizonyoság reá a husáru csarnokok.

Azt hiszem nincs a városnak egy jobban megterhelt tisztviselői kara, mint a mérnökség, hogy mi mindenben kell a mérnöki hivatalnak a zikkolnot elővenni azt tudjuk! ... No most ha a sokat igénybe vett főmérnök urnak az ő fáradt és tufterhelt agyában, az a husárucarnok eszmeje megszületik és a város pénzügyi helyzetének javítására azt ő jónak látja papiroorra vetni, és a városi tanácsnak azt megalkotni javasolja, nem feltétlen kell azt a városi tanácsnak elfogadni, de még kevésbé a törvényhatósági bizottságnak. Sőt ez a ténykedése mindkét fórumnak a főmérnökre nem is sértés, mert hiszen ő is csak ember és talán csalatkozhatik is egyik másik saját tervezetében. Szerintem a tanács és a törvényhatósági bizottság tagjainak nemcsak hogy joguk, de kötelességük a főmérnöknek minden egyes javaslatait komolyan megvitatni, azt a város fejlődésével a közönség igényével össze hasonlítani — és ha a ja-

vaslat hibás — jobb és czélszerűbb kivitelt meghatározni.

Szerencsétlen eszme a városi mindkét bérház, még szerencsétlenebb a husarucsarnoké. De szerencsétlen az egész piaci rendezés! Leszek bátor almondni miért?! Debreczen már számtalanszor az ország második fővárosához lesz hasonlítva. (Igaz, a legtöbb népszámlálás alkalmával lefőzte Szeged).

Tehát ha már városunknak fővárosi jellegűt adunk, annak minden berendezését ahhoz kell arányítani. Épp úgy minden nagy város számít lélek arányban szaporodásra, melyel egyszersmind minden intézmények aránya is szaporodik úgy kell talán nekünk is gondolkodni.

Ha debreczenben egy gazdasszony, a ki a paterfia végén lakik, konyha szükségletet beakarja szerezni egy vagy több napra eselédjével egy egész felnapra utazásra kell elszánni magát. Almat, diót, s gyümölcsöt befőzéshez csak a hatvan utcán kaphat és itt a na ytemplom előtt, kényeret es a Csapó utcán, konyha edényét csak a Kos, suth-utcán, zöldséget, tyukot (már libát kacsát nem) s b. csak a Piac-utcán, libát kacsát a Miklós-utca végén a város szélén, ha esetleg hideg disznóhúst, vagy szalonnát akar venni azt ismét a város másik végén, egyszóval minden más-más helyen van, ugyan olyan sötét tehetnek azon gazdasszonyok, akik ellenkező irányban a városnak laknak. Például a homó- és csapókerüli lakosoknak ezt az utat egy kis hosszabbítással kell megtenni. Mert tessék jól megjegyezni tisztelt városi intéző urak mentül nagyobb a közép szegény és osztály, annál jobban kell piacról gondoskodni, hol kicsinyben lehet vásárolni, nem mindenkinek terem a tanyán.

Pedig városunk lakossága mindig jobban halad az elszegényedés felé, nem az ma már Debreczen, mint hajdan volt! Szerintem nekünk minden körülményben kellene egy piacunknak lenni, a hol mindent amit a konyhaszükséglet kíván feltalálható legyen, hogy az azon körülményben lakók ne legyenek kényszerítve az általam említett utat megtenni, de még kevésbé legyenek kényszerítve a díszes husár csarnokba menni.

Piac alatt azt értem, ha a város minden körülményben egy vásárcsarnokot épít. Tessék csak összeadni miibe kerül a Dégenfeld-terti piac a fabódéival, miibe került a husarucsarnok az új piaccal is a rajta levő fakuczkókkal, azért az összegért két árucarnokot lehetett volna építeni. Külföldön egyes, aránylag kisebb városokban mint Debreczen, vannak ily csarnokok és hozzá mily esinosak. A husárúcsok nem ketreczben, hanem asztalokon arúlnak, ezen asztal alul két oldalt jégszekrény felül márvány lap, az oldalához van erősítve a fogas, melyre két sorban a húst felaggatják, ily husárúcs asztalt a rajta levő tisztasággal igazán gyönyörűség nézni.

A zöldség asztalokon van elhelyezve, a vevő nem kénytelen a földre hajlongani, mint nálunk kényelmesen körüljárja a csarnokot és be vásárolt mindent. Egyik sorban húst, a másikban zöldséget, a harmadikban szárnyast, a csarnok falai mellett vannak az edény, főzelék, sőt még egyes rövidárúcsok is. A szárnyasok hosszukás ketreczekben állnak az asztalon páronként, alattuk homok egy sarokban viz egy edényben, a vevő a lábán látja mit vesz, nálunk összekötözve a földön télen félig fagyva, nyáron a hőstől lihegve hevernek a szegény párák, már ez maga megbotránkoztató körülmény a piaccal utca kellő közepén, a mely nálunk egyszersmind a korzó! No meg azok a díszes fabódék sem megvetendők, melyek a Tiszaháztól egész láncolatban a nagytemplomig disztelenkednek, egyik tetején gyékény, a

másikon zsák rongy, vagy rongyos lemez az is mind jellemzi e speciális viszonyainkat. Ezeket mind el kell pusztítani és mozgó sátrakká, illetve kis kocskáá átalakítani, melyen árulni lehet, melyel utcáról-utczára a közönség elé vigyék a kofák áruikat.

Hogy a husarucsarnokot némileg értékesíteni lehessen, ajánlatosnak tartom a kerületi árucarnokokat felállítani, ezeket a ketreczet szétosztva azokba elhelyezni, — a b e r h á z b o l t j a i t meg részben meghagyni, részben lakásokká átalakítani, ez a hely és ez az utca nem piacnak való és ha úgy volna, miert lett ki aszfaltírozva drága pénzen. Ha kellemetlen is talán fenti javaslatom a t. városi tanácsra, előbb-utóbb az lesz a vége, mert sem az árusok sem a lakók nem fognak megmaradni ily körülmények között.

Z.

CSARNOK.

Ötven év múlva.

Dr. Sebess Dénes országgy. képviselő felolvasása

— Folyt. és vege. —

Mi okozta szorulásunkat — kérdezte — mi okozta azt, hogy adósságunk ma a két milliót meghaladják, hogy vagyonunk nincs? Az hogy számolni nem tudunk. — Ime a magyarok Istene a világ legnagyobb számológóját küldi hozzánk. Csoda történt s e csoda menti meg a várost.

Marosvásárhely szabad királyi város, bár addig csak minisztereket választott meg diszpolgárnak s ezt igen gyakran tette, térjen el az uzustól — válassza a nagytudóst diszpolgárnak.

Horváth József a szabadelvűpárt, Gáspár Gyula a függetlenségi párt részéről hozzájárulnak az indítványhoz.

Csiki Miklós bizottsági tag ellenzi az indítvány tárgyalását. Itt egy csoda, egy tünemény forog fenn. De ne homályosuljanak el szemünk. A diszpolgárság mi? — Kitüntetés. Bolvai érdemei nagyok, de halálával lezáródtak. Varjúk újabb érdemeit. Tóthfalusi József bizottsági tag rövid lalkes beszédben hivatkozik a székely főváros történeti muljára. Isten kegyelme — ugymond — csodat mutatott. — Mutassuk mi is méltóknak magunkat a könylatkoztatáshoz. A javaslatot partolja.

A közgyűlés erre egyhangulag megszavazta az indítványt.

Ezalatt az ezüst haju tudós az igazgató vendégszerető hajlékában pihent. Eppen Bedőházi János által írott életrajz olvasásába merült, mikor kopogtatták.

Két ur jött. Udvariasan köszöntek és kijelentették, hogy ők az adóér: jöttek.

— Miféle adóért?

— Hát a professzor ur adóhátralékáért!

— Hát az meg mi?

Az öregebb ur, nyakan nagy szümölcs-csel, mosolyogni kezdett s mialatt pápaszemét homlokára feltolta, így szólott:

— Hát kérem, először is kereseti adó, házasztályadó, tőkekamat adó, általános, jövedelmi pótdadó, végül utadó. Ehhez járul a városi pótdadó, tetszik tudni, ezt azért róják ki mert az adó sohasem lehet igen magas s így pótolni kell, különben sem lenne más miert szidni a tanácsot, hát kiróják.

— Én adót sohse fizettem. Nincs pénzem.

— Semmi baj kérem. Most egyelőre zálogolunk, majd nyolcz napra szállítunk. Alászolgája!

Alig mentek el a barátságos urak, egy rendőr hozta a főkapitány idézését.

— Mi ez?

— A professzor ur kihágást követett el. A népszámláláskor eltitkolta lakását. Más-kor tessék vigyázni. Isten áldja!

Az ajtóban a „Gresham“ életbiztosító társaság főügynökével ütközött össze a rendnek komoly óre.

Ez előterjesztette, hogy czélszerű lenne, ha a professzor ur életet biztosítaná.

— De nekem senkim sincsen.

— Sebaj. Tetszik tudni, ha újra fel méltóztatik támadni, lesz egy kis pénz készületben. Délben előjövök doktor Zeiglerre, Hamar végzünk. Alászolgája. Addig is itt van ez s váltó Tessék aláírni. Ez lesz az első részlet.

Könnyű léptek hangzottak.

— Mi tetszik kérem?

— Mi kérem a nöegylet nevében jö-vünk. Ha kegyes adományával megtisztelt, majd hirteligen nyugtázzuk. Tessék aláírni, lehetőleg tekintélyes összeget.

— De ezt nem értem, mi ez?

— Hát kérem a nöegylet egy igen fontos egyesület. B szegénynek gyámola. Oly nők alakították, kik nyugodtan áldozhatják életüket a közjótékonyaságnak, mert otthon nincs dolguk.

— Igen — fűzte tovább a másik karcu hölgy — férjeink otthon végtelen örömben vannak — mert a főzésben gyakorolhatják magukat. No meg a gyerek ápolásban, tette hozzá a másik. Tombolajegy tetszik. Ide tessék írni. Majd később kell fizetni. Isten vele bácsi.

Ezzel eltűntek. A professzor ur magára maradt s rövid gondolkodás után tollat vett elő s számolni kezdett.

— Oh, a számtan. Ez a tiszta tudomány. Ez a változatlan örök igazságok rendszere, az igazi örök világnézet.

Ime a tétel:

A tanári fizetés annyi mint 1200 korona. Ebből az első nap tapasztalatai szerint kiadás majdnem annyi. Approximativ számítás szerint tehát a még hátralevő 364 nap legalább 6000 forint. Ezen 6000 kivonandó az 1200 ból.

A számítást megkezdte. Csakhamar nemesak asztal, de az igen szép faragott szekrények, ajtók, a padló tele íródott a rejtélyes jegyekkel, mikor a nagy fekete kemence is fehérlett a kréta írástól, színetet tartott.

A hatványozás, integral- és ditreneciálszámítás kellő eredmény nélkül maradt. Lehetetlenség nincs mathesisban. Itt valami zavaró egység, valami ismeretlen conficene kell, hogy akadályozza a megoldást, mert hiszen az 1200-nan benne kell hogy legyen a 6000.

E pillanatban véletlenül az asztalára pillantott. Azon ott volt az a hosszukás papirdarab, melyet a biztosító ügynök hagyott ott aláírás végett. A váltó volt.

Ime, ez az az ismeretlen tényező, mely lehetővé teszi a számtani tétel megoldását. A lángésznek egy pillantás alatt elég volt arra, hogy a multat és jelent átlassa. A modern életberendezés e függeléke előtt, melyet képleteinél nem vett figyelembe, gondolkodva állott meg. A váltó tehát az az ismeretlen, mely a számítás helyre üti.

Msnap reggel, mikor a hadastyánegylet tisztelgő küldöttsége Nagy Sandorral élén tisztelgett, a szoba üres volt, lakója eltűnt amaz ismeretlen világba, melyből előkerült.

Az asztalon egy kitöltött váltó feküdt, melyen öreges betűkkel ez állott:

— Nem fogadom el

Bolyai Farkas.

7 szobás uri lakás

minden komforttal augusztustól kiadó. Értekezhetni Lőfkovits ékszerésznél.

Szőlő oltvány eladó Dobi Sándornál H.-Nádudvaron.

Eladó tanyabirtok.

A Vervölgy állomásnál 7 nyilas tanyaföld eladó. Értekezhetni Kossuth-Pacsirta u. 29 sz. a. Molnár Sándor tulajdonossal.

Vastag hántott tölgyfa vagononként ab Debreczen 60 frtjával eladó. Debreczen Varga-u. 43 sz. a.

Tanuló felvétetik. Czim a kiadóhivatalban.

Köhögésnél legjobb a dr. Burger Borsy-féle **Pemetefül** cukorka. Kapható Borsy cukrázdájában, Jóna és Jóna urak üzletében. 1 doboz 20 fl.

117 sz.
1902

Pályázati hirdetmény.

A debreczeni keresk. és iparkamaránál megüresedett **titkári** állásra pályázat hirdettetik

Pályázhatnak mindazok, kik a kereskedelmi és iparkamaráról szóló 1868 évi VI. tc. 20. §-ában említett kereskedelmi és iparügyekben való jártassággal bírnak és ezt igazolni tudják.

Különös figyelemben részesülnek azok, kik a közgazdasági adminisztráció terén működtek, vagy működnek.

Javadalmazás 5000 korona (ötezer korona) törzsfizetés és 1000 (ezer kor.) lakbér illetmény.

Az 1 kor. bélyeggel ellátott folyamodványok **1. é. február 28. déli 12 óráig** alulírt kamarai elnökhöz nyújtandók be, később beérkező kérvény k figyelembe vételni nem fognak.

Megválasztás esetében folyamodó tartozik állását a választásról vett értesítés után egy, legfeljebb két hónap alatt elfoglalni.

Debreczen, 1902. jan. hó 25-én.

A kereskedelmi és iparkamara nevében

Szabó Kálmán s. k.

elnök.

Valódi moszkvai „Karaván Teák”,

Valódi moszkvai „Popoff”

Valódi Jamaikai Rum

Valódi francia pezsgők

Valódi francia likőrök

Valódi hollandi likőrök

Valódi francia cognac

Kitünő magyar cognac

Kitünő magyar tokaji asszok

Kitünő magyar pecsénye borok

Kitünő magyar asztali borok

Kitünő magyar tea sütemények

Kitünő magyar czukorka speciálítások.

Kontsek Géza

ujjonnan berendezett üzletében

Kossuth-utca 7.

Uj nagy fászer árjegyzék kívánatra ingyen.

Süket ön?

Uj találmányunkkal a **sükettség** és **néhez hallás** minden neme **gyógyítható**: süketen születettek gyógyíthatatlanok. **Fülzugás** azonnal megszűnik. Irjátok le eseteteket? Díjmentes megvizsgálás és felvilágosítás. Mindenki csekély költségből otthon gyógyíthatja magát. **Internationale Ohrenheilkundt, 96 La Salle Ave, Chicago, Ill.**

6-1902. sz.

Árverési hirdetés.

Alólírott bírósági kiküldött az 1881. é. XL. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bpesti kir. kereskedelmi és váltó törvényszék 1902. é. 151 számú végzése következtében Dr. Kövér Soma bpesti ügyvéd által képviselt Salzberger Rezső bpesti czég javára Lukács Dezső, Pusztai Etelka és özv. Lukács Ignáczné ellen 3000 kor. s jár. erejéig foganatossított biztosítási kielégítési végrehajtás útján foglalt és 3720 koronáé becsült ló, szarvasmarha, kocsik és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a p.-ladányi kir. jbiróságnak V. 253/3. 1901. sz. végzése folytán fenti tőkekövetelés és bíróság már megállapított költségek erejéig Nádudvaron végrehajtást szenvedettek lakásán leendő eszközlésére **1902. é. február 12. d. e. 11 órája** határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 é. LX. tcz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénynek becsáron élul is elfognak adatni.

Kelt P.-Ladányban 1902 febr. 25-én.

Füzi Kálmán

kir. jbirósági kiküldött.

Az 1895 évi cairói s az 1896. é. londoni egészségügyi kiállításokon diszoklevéllel és arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitünő sikerrel használt külszer-a

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású köszvény, csuz, rheuma, ischiás stb. ellen.

Hatása meglepő, a mennyiben gyakran még a legidültebb köszvény, csuz lájdalmakat is már néhányszori bedörzsölésnél teljesen megszüntette.

Egy üveg ára használati utasítással **1 kor.** erősebb **2 k. 40 fl.**

Szegfü eréme szeplő, májfolt, miteser s az arcz és kéz-bőr mindennemű tisztatlanságai ellen. Főuri körökben is előszeretettel használva. Ára 1 kor.

Szegfü poudér a teinek üdeséget s finomságot kölcsönöz. Fehér, rózsaszín s cróme színben. Egy doboz 1 k.

Szegfü fogpor a fogak s foghus ép-ségben tartására. — A száját dezinficiálja, a fogaknak vakító fényt kölcsönöz. Egy doboz 80 fillér, fogkefe 1 kor.

Szegfü szappan a legfinomabb toilett szappan, kiváló kellemes illattal. Egy db 80 fl.

Haj elixír a haj hullás, kopaszodás, fejkorpa s haj kikopás biztos megállítására szolgál. Egy üveg 3 kor.

Kapható csaknem az összes gyógyszerárakban.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

WIDDER GYULA

gyógyszerész, Sátoralfajhely.

Főraktárak Budapestben Török József gyógyszerárában. Király-u. 12 és az Egger-féle „Nádor gyógyszerár”-ban Váci-körut 17. Helybéli raktárak: Mihailovits Jenő, dr Rothschnek V. Emil és Tóth Béla gyógyszerész uraknál.

Báli **kifogástalanul**

TOILETTEK **Hrabéczy Antal**

tisztítása **kelmefestő és vegytisztító inté-**

zetében eszközöltetik.

DEBRECZEN

Széchenyi utca 42. sz.

Bejárat az utcáról.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.